



Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primu[m] e[st] secta[n]de obedie[n]tie [et] hu[m]ilitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

rāda scitudie nois' chri

fo. XVIII

Heb. ii. Nūc̄ angelos apprehendit: s̄z se/
men abrae. Unde si vis. s. ier. de aduentu
in tertia p̄ncipali p̄deratione

Scđa ē presentia speci

alij sp̄tiationis. Nūc̄ enīz promptior est
ad miserandū m̄bis q̄ ante christi incar/
nationēz nativitatē. Est q̄ speciali mō no/
biscū q̄ nūc̄ tpe gratie sum'. Enīz quē modū
nō erat cū h̄is q̄ in tpe veteris testamenti
fuerūt. P̄omp̄tus em̄ facilius ac copiosi
us nūc̄ p̄cedit misericordia p̄ccōrib⁹ ad deūz se/
quertentib⁹. Juxta illud Esa. clx. In tpe
placito exaudiui te: et in die salutis auxilia/
tus sū tui. Qd̄ expōit paul⁹ de tpe gratie
q̄. Lox. vi. dī. Ecce nūc̄ tps acceptabili et
ce nūc̄ dies salutis. Nūc̄ q̄ p̄ce li leudor⁹ sa/
tisfactione p̄t alīq̄s dei mīaz obtinere q̄
tpe veteris legis. Et hoc est p̄ture ill⁹: ac/
ceptissime oblationis, quā feit cb̄s de se
ipso p̄ oībus. Heb. ix. Sanguis cb̄t qui
p̄ sp̄missiōnē semetip̄m obtulit imaginariuz
deo patr̄i: emundabit cōscientias mīaz ab
operib⁹ mortis. Possimus igit̄ dic̄ il
lud ps̄ Dñs p̄tū nobiscū: suscep̄t, nōster
s. ad misericordiam: deus iacob⁹

Tertia est presentia sa

crumentalis ref̄sonis, q̄ quā sic est cum
nobis christianis q̄ nō cū infidelib⁹: Iō
dicit dñs matt. vlt. Ecce ego vobis suz
vloz ad p̄sumationē seculi. Et vide deuo/
te inextimabile ch̄i charitatē. Qd̄ em̄ de
nostra sumptis humanitate totū p̄ nobis
obtulit: totū q̄ nobis reliquit p̄ anima/
tū refectione.

AEccl̄ū est nomē venerāde sancti/
tudinis, sc̄z hoc nomē christus, de
quo Lu. q̄. Natus est vobis hodie
saluator q̄ est ch̄ist⁹: tc. Et dicit nomen ve/
nerāde sanctitudinis: q̄ significat illā p̄f/
essimā et plenissimā gracie vngionēz san/
ctitatē que fuit et est in alia christi. Ch̄ist⁹
en̄ interpretat vncutus. Dic̄it aut̄ dñs ip̄e
christus q̄ antonomasiā: q̄ summus rex:
summus propheta: summus sacerdos. Iste
en̄ tres p̄fone antiquitus inungebant et
christi dicebant. Unde christus non ē no/
men p̄prium sed appellatiū, appropriatuz
en̄ ip̄i deo p̄ antonomasiā. Ab hoc aut̄
nomine dicimur christiani. qn̄od nomen p̄
mo ab aplis et discipulis fuit introductuz

apud antiochiam: vt dicit in li. Ecclesiasti
ce histore. antea aut̄ discebātur discipuli.
Quia ḡognit̄ debet esse consonaz rei vt
probatur. xxi. dist. c. Cleros. et extra de p/
bendis et dignitatib⁹. c. Lxz sedm. Ideo
opoz̄t vt qui christiani dicunt: christū im/
ten. Hinc est q̄o scribit̄ extra de sacra vñ/
ctione. c. Conuenisse. A christo christiani
dicunt̄: vt quasi vñct̄ diriuēt ab vincō: vt
omnes curgant̄ in odorem vnguentoz. Il/
lius cuius nomen est oleū effusuz. Et Au/
gusti. li. de doct. christi. Et sacramēto vñ/
ctionis: christianoz oīm vocabulū desce/
dit: quod nomen ille fruſtra sortit̄ qui ch̄is
stū minime imitat̄. Ir̄ Aug⁹. Christian⁹
iusticie bonitatis: pudicicie: castitatis: pa/
tientie: humilitatis: innocētie: p̄teratis ē
nomē. Et tu illud quō tibi defendis et vñ/
dicas: cui de tā plūmis reb⁹ nec pauca sub/
sistūt. Christian⁹ vere est ille qui nō no/
t̄m sed erā oīe est. Hec Aug⁹. Vñ et ipse
christ⁹. Jo. xiiii. Exemplum dedi vobis vt
quādmoduz ego feci: ita vos faci. In
mysterio aut̄ suū circūcisionis dedit nobis
triplex exemplū salvare q̄bū unitari debet.
Primum ē sectāde obediencie et būlitatis.
Scđm ē tolerāde angustie et p̄nalitatis.
Tertiū ē resecāde malicie p̄nūtatis.

Primū est exemplū et c.

In hoc videt̄ q̄ legē seruauit. circāclus
sc̄z octaua die sic̄ p̄ceptū erat in lege. Gal.
viii. 2. Iste deus filiū suū factū sub oīe.

Scđm ē exemplū tolerā

de angustie et p̄nalitatis. Tunc em̄ cepit
p̄ nobis p̄p̄i et sanguinē suū fundere. i. Pe/
tri. iiiij. Ch̄io in carne passo et vos eadē co/
gitatione agnāmī.

Tertiū est exemplū se secā

de malicie p̄nūtatis. Quia em̄ circūci/
di corporaliter voluit: docuit̄ nos spiritua/
liter circūcidī debere. Rhoīn. ii. Circūci/
cio cordis in spiritu non littera. cuīlaus
non ex hominib⁹ sed ex deo est. Facta ē
autem huiusmodi circūcis̄o die octaua.
Per octo quippe dies intelligere possum⁹
octo p̄siderationes q̄ sunt q̄s octo lumia/
ria siue dies spirituātes quibus agnōci/
tur q̄p̄ilis q̄p̄ericulosus et q̄detestabilis.

LL 2